

MINNEORD

Foto: privat.

Hugo Dalaker
1930–2020

Sør-Trøndelag Tannlegeforenings eldste æresmedlem, Hugo Dalaker, gikk bort en måned etter sin 90-årsdag 09.03.20. Denne dagen ble feiret i Trondheim med seniorkolleger, Rotary-venner og familie. Det vanket mange godord fra en rekke talere, og jubilanten selv holdt en interessant og spirituell tale. Det kom som et sjokk at denne vitale og flotte personen plutselig ikke var mer.

Han ble født i Bø i Vesterålen, tok artium på Sortland og ble ferdig utdannet tannlege i Oslo i 1953. Han startet sin yrkeskarriere som militærtannlege på Gardermoen, fortsatte som skoletannlege i Bolsøy og Strinda, frem til han startet privatpraksis i Trondheim i 1958.

Hugo kom tidlig med i tannlegeforeningens arbeid, og fikk en lang og suksessrik karriere i denne. Kasserer, sekretær og formann i Trøndelag Tannlegeforening, og 10 år i representantskapet var bare begynnelsen. Siden ble det varamedlem og medlem av NTFs hovedstyre, PTU og varaordfører og ordfører i representantskapet. I egenskap av dette, loste han med kløkt igjennom store vedtektsendringer i NTF. Han har også redigert Sør-Trøndelag Tannlegeforenings hundreårsjubileumshistorie.

Som anerkjennelse for denne samlede innsatsen fikk han både Sør-Trøndelag Tannlegeforenings hederstegn, og NTFs hederstegn i gull.

At engasjementet og anerkjennelsen i Rotary også var stor, vitner utnevnelsen som Paul Harris Fellow om.

Etter at Hugo ble «foreningspensjonist» har han fortsatt å gi gode råd og veiledning. Var du i tvil, kunne du bare spørre Hugo om råd. Det er nok flere tidligere ledere enn meg, som har kunnet trekke veksler på hans store kunnskaper og forekommende vesen. Han har vært av uvurderlig hjelp ved de mange kinkige tolkninger og endringer av vedtekter og regler. I tillegg var han en meget hyggelig mann, med lun humor og hjerte for andre. Og han var alltid oppdatert, ivrig deltager på alle arrangementer. Kort sagt, han var en sann hedersmann.

Han mistet sin kjære Anne Marie for noen år siden, og det var godt å ha to av de tre barna og flere barnebarn i Trondheim. Han viste stor interesse for familien og uttrykte ofte at han satte stor pris på dem alle. Kryssordløsning var også en aktivitet han hadde stor glede av, likeledes å dra på hytta. Og han maktet å være mannen som stelte hjemme. Det var selvlaget middag hver dag, og alltid nystrøkne skjorter.

Vi tenker på familien som har mistet en kjær far, svigerfar og bestefar. Vi føler med dem i savnet, og jammen kommer vi til å savne ham, vi som har fått lov til å være kollegene hans også.

Anne Grethe Beck Andersen